

Krízisvonal VII.

Esettanulmányok, eseteírások

Az Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálat 2005. április 1-jén kezdte meg működését a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet főosztályaként. A telefonszolgálat az egész ország területéről mobil- és vezetékes telefonról egyaránt ingyenes zöldszámon, a nap 24 órájában, a hét minden napján elérhető. A beérkezett hívásokat, a leglényegesebb, kliensekre vonatkozó információkat a telefonos segítők az úgynevezett hívásnaplóban rögzítik, amely egy Microsoft Access adatbázis-kezelő rendszer, programozott kezelőfelülettel. Az itt rögzített esetekből az OKIT munkatársai havi rendszerességgel készítene eseteírásokat. Ezekből közlünk szemelvényeket a Kapocs egymást követő számaiban, abban a formában, ahogyan a beszélgetések zajlottak. Illeszkedve a Kapocs jelenlegi fő témájához, egy olyan esetet ismertetünk, amelyben idős emberek fordultak hozzánk segítségért.

A fiam tönkretesz minket

Kapcsolatfelvétel

Egy zokogó, megtört idős asszony hívta 2012. augusztus 8-án 11 óra 22 perckor az Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálatot.

A probléma leírása

- Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálat, jó napot kívánok!
- Jó napot, azért hívom önöket, mert nagy bajban vagyunk. A 45 éves fiam bántalmaz minket.

A segítő kapcsolat menete

- Üdvözlöm, el tudná mondani részletesen, mi a

problémája, és miben kéri segítségünket?

- Jó napot kívánok! M. I-né vagyok. Már hívtam önöket korábban, de nem változott semmi. Nagyon kétségbe vagyok esve, mert kilátástalannak tartom a helyzetünket – kezdte sírva a meggyötört hangú idős asszony.

- El tudná mondani, mi történt önökkel? – kérdeztem ismét megnyugtató hangon.

- Igen. A fiamról van szó, aki bántalmaz minket – hosszú csend a vonal másik végén.

- Ha jól értem, a fia bántja Önt és a férjét – érdeklődtem.

- A férjem 81 éves és beteges, ő nehezebben viseli a fiunk dolgait, mint én. Nem is tudom, hogy kezdjem el – bizonytalanodott el az asszony. – A férjemmel 49 éve házasodtunk össze. Három gyermekünk született, két fiú és egy lány. Nagyon boldogok voltunk, hogy ilyen szép családuknak van. Egyszer aztán történt

valami a nagyobbik fiunkkal – a hölgy hosszan hallgatott.

- Szeretne erről beszélni?

- Igen. Az iskolából betegen jött haza. Elvittük orvoshoz, majd a pszichiátriára, ahol kimerültséget állapítottak meg nála. Mi óvtuk, féltettük, kíméltük mindentől. Sajnos egyre rosszabb lett.

- Miben nyilvánult ez meg?

- Először a jegyei romlottak le, majd az iskolában egyre több osztálytársát megverte, a testvéreivel is durva volt. Sokáig a férjemmel azt gondoltuk, ha mindent ráhagyunk, majd megváltozik, de egyre rosszabb és rosszabb lett minden – itt már nem bírta sírás nélkül az asszony, zokogni kezdett.

- Tehát a problémák már iskolás korban kezdődtek.

- Igen, mi vagyunk a hibások abban, hogy idáig fajultak a dolgok. A szegényünkkel nem akartunk sehová sem fordulni segítségért. Ki tudott volna segíteni? – tette fel a kérdést az idős hölgy. – A fiunkból nagyon korán alkoholista lett. Tiszta pillanataiban elment egyszer-kétszer elvonóra, de mindig visszaesett. Pedig higgye el, mi mindig támogattuk őt. Szerintem ez is baj volt – marcangolta az önvád az asszonyt.

- Értem. Ön azt mondja, hogy jórészt önök a hibások abban, hogy ideáig fajultak a dolgok. A másik két gyermeküknek mi a véleménye a problémájukról?

- A testvérei hamar kirepültek itthonról. Nem bírták őt elviselni, pedig én mindig békítettem őket. Lehet, hogy ez is baj volt? A másik fiamnak családja van, a lányom is rendesen dolgozik. Csak ő nem jutott semmire. Nem dolgozik, csak iszik és elad itthonról mindent. A kettőnk nyugdíjából élünk. Elszedi a pénzünket. Már kölcsönt kellett felvennünk, mert a rezsivel is elmaradtunk... – hosszú szünet után halkán mondta – és megütött minket. Most még idehozott egy hajléktalan lányt is, most ketten élösködnek rajtunk.

- Tehát bántalmazta is önöket. Emiatt fordultak segítségért valahová?

- Kihívtuk a rendőrséget, de addig, amíg nincs a fiunk a lakásból kijelentve, nem tudnak semmit csinálni. Ez ügyben voltunk az önkormányzatnál, de nem tudjuk őt kijelenteni. Azt mondták, hogy nincs birtokvédelem, és nincs adósságkezelés sem náluk. Nem tudom, mit tegyek, mert már mind a ketten belebetegedtünk ebbe a helyzetbe.

- Tudom, hogy az embernek a saját fiát nehéz feljeleníteni, de gondolkodtak már ezen a lehetőségen?

- Igen, feljelentést tettünk. Megígérték, hogy kijön-

nek, mert a férjem nem tud bemenni a rendőrségre. Viszont a polgármesteri hivatalban nem segítenek.

- Mivel indokolták, az elutasítást?

- Adósságkezelésre nincs pénze az önkormányzatnak, a birtokvédelmet nem rendelhetik el, mert nincs hozzá jogalap.

- Úgy gondolom, hogy önöknek jogi segítségre van szükségük, ezért kérem, hogy hívják fel az Áldozatsegítő Szolgálat ingyenes diszpécser szolgálatát, akik tudnak abban segíteni, hogy jogi úton hogyan lehetne jobbá tenni helyzetüket, hogy nyugodtan tudjanak élni.

- Van ilyen segítség is? Ennek nagyon örülök, kérem, adja meg azt a telefonszámot!

- Rendben. Az ingyenesen hívható telefonszám a 80/225-225.

- Köszönjük a segítséget – mondta kicsit nyugodtabb hangon a kliens, majd letettük a telefont.

Értékelés, összefoglalás

Az idős házaspár 45 éves fiuk bántalmazó magatartása miatt szenvedett. A fiú alkoholista lett. Nem dolgozott, a szülők nyakán élösködött, ha néha nem kapott pénzt, bántalmazta őket. Az idős házaspár már teljesen belebetegedett ebbe a helyzetbe. Eddig nem kértek segítséget senkitől, mert szégyelltek. Most, hogy a fiuk még egy nőt is oda vitt, ezt már nem tudják feldolgozni. A rendőrségen feljelentést tettek, a polgármesteri hivaltól is kértek segítséget. Mivel a hivatal nem talált jogalapot a birtokvédelemhez, ezért jogi segítséget javasoltam, és megadtam az Áldozatsegítő Szolgálat ingyenesen hívható telefonszámát.

A házaspár nagyon sokáig elviselte fiuk brutális viselkedését, csak remélni tudom, hogy a jogi lépések megtételével helyzetük változni fog, és hátralevő életüket nyugodtan, boldogságban tudják leélni.

Készítette: J. B.